

Barraca de cal Jan 2

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Pla del Lledoner - El Lledoner
Emplaçament: A la banda oest del Pla del Lledoner, al costat d'un petit corriol
Alçada: 413m

Coordenades:

Latitud: 41.38744
Longitud: 1.89916
UTM Est (X): 407961
UTM Nord (Y): 4582353

Classificació

Número de fitxa: 08295-97
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle: XIX
Any: 1892
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: La coberta està enderrocada.
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 08296A00700002
Autor de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dt., 13/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada i orientada al sud. La seva planta és irregular i presenta un portal d'accés rectangular amb la llinda plana. Aquest portal fou refet amb totxos amb la intenció de posar-hi una porta, tot i que no hi és en l'actualitat. Al brancal dret del portal hi ha gravat l'any 1892. No ha estat restaurada, tot i que la coberta està

enderrocada. A l'interior hi ha un cocó al nivell del terra.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra (codi 9651) i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana (BV100).

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

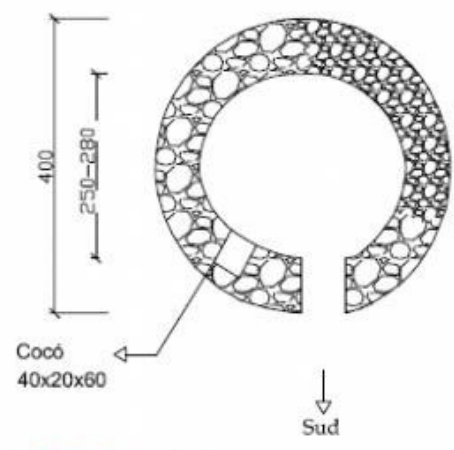
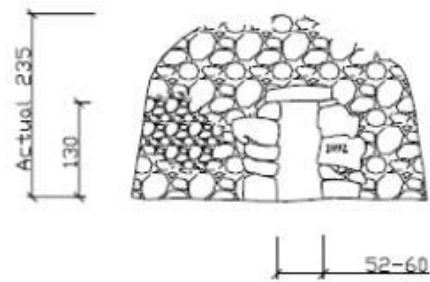
Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

LLINDA 89 x 18

B100
 Wkp. 9651

CENTRE EXCURSIONISTA DE VALLIRANA	
Observació:	Enderroc sostre Data: 20140502
Localitat:	EL LLEDONER - Pla del Lledoner
Plan:	DESCONEGUT